

можа да ся сомиѣвамъ и верху Памела. Ако испытамъ нейно-то камъ мене поведеніе, не-треба да я имамъ за лажлива; но жени-те иматъ една способность да ся приструвать на всичко. Можяхъ да ся надѣвамъ че тя отъ когда-то позна благородство-то на фамилія-та си, требаше да ся постараетъ още повече да запази предѣли-те на честь-та си и на скромности; но можа още да ся страхувамъ да не би да е изгубила оная стыдность въ коя-то я задержаваше полагаемый низкій нейнъ родъ, и че познаніе то на нейно-то счастіе да я е извело въ толико едно празднославіе, щото да потъпчи совѣстни-те упреканія. И да нема вече признателность-та, коя-то тя ми долженствува за мои-те верху нея благодаренія. Тія мои размышленія по злосчастію основаватся на праворазуміето но това праворазуміе кое-то иска да мя освяти, ще има сила и да мя ободри. Обыкналь бѣхъ Памела зашто-то ми ся видѣ достойнолюбива а сега ще я намразя ако ѣ прилича. Готовъ бѣхъ да ся ужена за нея, когда-то мыслихъ да е служанка. А сега имамъ дерзость да я напусна ако и да ся позна че е благородна. Да, философія-та мя поучава че оный кой-то